

N:1020.

Uutiskatsaus

4.9.1944 klo 13.

"VALIRAUHA."

VIIMEINEN TILANNETIEDOITUS ?

Sorvalin ratavarressa ja Loimolan jär-
ven rannalla on torjuttu ryssän hyök-
kät. 1 pommikone ammuttu alas.
Klo 8 lopetettiin vihollisuudet (?).
SUOMEN HALLITUS ON KATKAISSUT
SUHTEET SAKSAAN JA VAATINUT SAKSAA
POISTAMAAN JOUKKONSA SUOMESTA 15.9.
PÄÄTÖKSESSÄ.

POHJOIS-NORJASSA SISSIKAHAKOITA.
Mm. Norvikin lähellä on käyty 3-tun-
tinen tulitaistelu, jossa saksalaiset
tuhosivat norjalaisen sissiosaston.
Norjan luoteisrannikolla on meri- ja
ilmatoiminta vilkastunut.

TULITOIMINTA JATKUU puolenpäivän
aikaan myös naapurimme lohkoilla.
Jos ryssä yrittää esteen läpi, on se
torjuttava kaikilla aseilla.

YKSITYISOMAISUUDEN KORVAAMINEN.

Lukuisain tiedustelujen johdosta
julkaisemme "otteen valtioneuvoston
päätöksestä puolustusvoimissa palve-
levien omaisuutta eräissä tapauksis-
sa kohdanneen vahingon korvaamisesta":

Korvausta suoritetaan omaisuudesta
vain, mikäli sitä voidaan pitää tar-
peellisenä sodanaikaisen palveluksen
suorittamiselle tai se koskee yleensä
mukana pidettäviä välttämättömän
tarpeellisia tarve-esineitä.

Vahinkona, josta korvausta voidaan
suorittaa, pidetään:

a) vahinkoa, joka on kohdannut ko-
tiuttamisen varalta joukko-osaston
sääliön jätettyä yksityisomaisuutta;

b) vahinkoa, joka on aiheutunut
siltä, että kaatuneen, haavoittuneen
tai muuten omaisuudestaan huolehti-
maan kykenemättömäksi tulleen yksi-
tyisomaisuus ei ole tullut perille;

c) vahinkoa, joka vahingoittumisen,
tuhoutumisen tai häviämisen johdosta
on kohdannut sotilaa mukana olevaa
yksityisomaisuutta sotatoimen tai
siltä johtuvien erikoisten olosuh-
teiden takia.

Vahinkoa, joka on sotilaa omaa
syytä tai omaisuuden laadusta tai ku-
lunisesta johtunut ei korvata. Myöskin
myöskään kadonneita kirjoja tai rahaa
lähempiä tietoja saa luuta. Tuokol-
lehteä.

Tänään klo 5:n aikaan saapui
linjoille käsky: ammunta lopetetaan
klo 7.00.

Klo 6 luettiin radiossa tie-
doitus: Suomen ja Neuvostoliiton vä-
lillä on sovittu, että sotatoimet
lakkaavat 4.9.44 klo 8 aamulla.

Joku käheäkurkkuinen tykistön
ukko yritti huutaa hurraa. Lin-
joilla vallitsi sateessa valvotun yön
jälkeen tavallinen arki-aamun opeus.
Korvikepakit höyrysivät ja pojat kui-
vattelivat nuotioilla pusakoitaan.
Tukikohta Kakkosessa lueskeli joku
Tapparasta pääministerin puhetta. Jo-
ku muisteli syyskuun neljättä aamua
1941, jolloin Rusaman ja Kiiskisen
miehet saapuivat läpimärkinä ja väsy-
neinä Ohdan aukeille.

Kello lähestyi seitsemää. Jo-
ku kuvitteli, että ryssä syyttää loput
kranaattinsa viime tingassa asemiemme
ja että luhistuneen ladon takaa ja
vastapäisestä metsiköstä kohoaa näky-
viin hihkuvia, votkapulloa heilutta-
via tavaritseja. Luutnantti Saarela,
Sulatsaaren herra, arveli, että ryssä
aloittaa "välirauhan" alkamishetkellä
yleishyökkäyksen. Useimmat epäilivät
koko uutista.

Ja he olivat tavallaan oikeas-
sa. Kello tuli seitsemän, meikäläis-
ten aseet vaikenivat, mutta mitään ih-
meellistä ei tapahtunut. Vain oikean
naapurin lohkolta kuului epämääräistä
mölinää - ryssät huusivat uraate mon-
tuissaan. Ja ampuivat. Konekiväärin
hahattivat laiskoja sarjoja siellä ja
täällä, sillanpäissä yskäisi naku pari
tiltunkranaattia asemiemme yli.

Kello tuli kahdeksan. Maantien
peikki vilahti niska kyyryssä yksinäi-
nen ryssä. Meikäläiset tähystelivät
silmä kovana ja kypärä matalana, mut-
ta kaikki pysyi ennallaan. Yksinäisiä
laukauksia ja kk-sarjoja kuten aina
ennenkin. Klo 8.12 aikoja pienoishet-
tin äännellä: Metsolan lohkon kahdek-
sikon ja Yhdeksikön taakse 41 naku.
Ja niin edespäin.

"Kummallinen rauha tämä on, kun
ryssä ampuu ja meidän pitäisi tyytyä
olemaan vain amuttavina", totesivat
pojat. "Ryssä on ryssä, vaikka sen
paistaisi amerikkalaisessa myötätunto-
voissa", toisti joku eiiistä Tyrjän
lehteä.

4/3652. Val. upä.